

Bine ați venit la Muzeul CAPELLINI!

„Mente et malleo” sau „cu gândul și ciocanul”

Acesta este motto-ul de bunvenit al geologilor în atrium.

În sala Bolca sunt expuse fosile de pești și plante ce provin din Bolca (Verona), care au viețuit cu 50 mln de ani în urmă într-o caldă mare tropicală. Pot fi admirate din apropiere resturi de țesuturi organice de pești și rechini.

Scelidotherium-ul (5) un furnicar gigant și *Glyptodon-ul* (4), un mamifer similar cu un enorm armadillo, provin din Argentina. La mică distanță putem observa rămășițe de sirene (*Sirenidae*), *Felsinotherium* și *Halitherium*.

Scheletul complet al *Mastodon-ului averensis*, ale cărui colți ajung pînă la 4 metri, domină sala Elefanților, unde mai putem găsi niște rămășițe ale lui *Ursus spelaeus*, craniul *Mammuthus-ului*, precum și niște specimene magnifice ale balenelor *Cetotheriophanes* (gasite pe colinele Bologniei) și *Aulocetus sammarinensis* provenite din Republica San Marino (3).

Sala Plantelor include o bogată colecție de plante și lemn fosilizat. Cele mai vechi din ele datînd în urmă cu 300 mln de ani, din perioada Carboniferă. Comparația dintre Cicadee puse pe pedistalul epocii, lemne silicificate provenite din Italia și Egypt, precum și frunzele fragile din Castellina, ne oferă un bun exemplu de fosilizare bi- și tri-dimensională (2).

Sala mare găzduiește deja de 100 de ani magnificul schelet complet al *Diplodocus-ului carnegiei* precum și craniul dinozaurului carnivor *Torvosarus tanneri* (11).

Scheletul *Tethyshadros insularis* găsit lângă Trieste, reprezintă cel mai mare dinozaur descoperit în Italia. Placa „Rosso Ammonitico Veronese” păstrează craniul celui mai vechi crocodil marin din lume, *Neptunidraco ammoniticus* (11).

Fosila unui ihtiozaur ce provine din Germania, alături de ramășițele crocodililor și altor reptile, ies în evidență în sala în care mai putem găsi scheletele păsărilor Roadrunner *Meionorsis* și *Elephantopus* (8).

Puțini o cunosc, însă cuvântul „Geologie” a fost inventat în Bologna în 1603 de către genialul Ulisse Aldrovani, el fiind primul care a creat un muzeu științific public.

Cultura naturalistă boloneză, născută odată cu Aldrovani, a continuat să se reînnoiască datorită operei ilustrelor personaje precum Giovanni Capellini. După ani de extensii și restructurări, a fost însuși Capellini cel care a inaugurat oficial Muzeul în 1871. Grație muncii sale, colecțiile muzeului ajung în scurt timp la un milion de bucăți, multe dintre ele provenind de pe alte continente precum Asia, America de Nord și de Sud. Oaspetele său cel mai ilustru *Diplodocus carnegiei* ajunge în Bologna în 1909, fiind donat de către industriașul și filantropul Andrew Carnegie Regelui Vittorio Emanuele III. Datorită acestui exponat magnific, Muzeul de Geologie și Paleontologie și școala sa au atins cele mai înalte standarde italiene și europene.

Construcția clădirii ce găzduiește astăzi Departamentul de Științe ale Pământului, ulterioarele pierderi ale unor săli și a grădinii istorice, precum și lunga perioadă de renovare de circa 10 ani au fost o încercare dificilă pentru muzeu. Pe data de 3 septembrie 1988, la cel de-al 9-lea centenar al Universității din Bologna, muzeul își redeschide porțile având aspectul de astăzi.

În sălile de la primul etaj sunt expuse peste 24.000 de fosile ale unor nevertebrate, 4500 - vertebrate, 6700 de fosile de plante și aproape 17000 mostre de roci.

Păstrînd în același timp bazele puse în sec XIX ce îi conferă unicitatea în lume, muzeul continuă să fie renovat. În 2009, cu ocazia împlinirii unui secol de la mutarea *Diplodocus-ului*, au fost efectuate lucrări care au conferit sălii mari aspectul său actual.

Scopul principal stabilit pentru viitor este consolidarea activităților didactice cu privire la istoria științei și a vieții. Acest lucru poate fi realizat prin difuzarea cunoștințelor și cercetării, permițîndu-le vizitatorilor autonomi, claselor, experților să viziteze și să beneficieze de descoperirile expuse în muzeu.

